

Notatet mailes til følgende (med kontaktpersoner angivet i parentes):

- AffaldDanmark (att. Nana Winkler, nw@affalddanmark.dk)
- Dansk Industri (att. Jens Ulrik Jensen, juj@di.dk)
- DONG/Vattenfall (att. Dorit M. Rasmussen, domor@dongenergy.dk)
- Kommunekemi A/S (att. Søren Vindfeld Nielsen, svn@kommunekemi.dk)
- Kommunernes Landsforening (att. Anders Christiansen, ach@kl.dk)
- Københavns Kommune (att. Morten Sørensen, mosoer@tmf.kk.dk)
- RenoSam (att. René Møller Rosendal, rnr@renosam.dk)

Jord & Affald
J.nr.: MST-729-00026
Ref.: jogha/j&a
Den 7. november 2008

Oplæg til dialogmøde fredag den 14. november 2008 kl. 13-15 i Miljøstyrelsen vedr. forslag til ændringer i det foreliggende høringsudkast til ny deponeringsbekendtgørelse (dateret 4. juni 2008).

<i>Indhold:</i>	<i>Side</i>
1. Historik.....	1
2. Miljøstyrelsens strategi for implementering af Rådsbeslutning m.v. (før høring).....	2
3. Høring af udkast til ny deponeringsbekendtgørelse.....	4
4. Høringssvar.....	4
5. Gennemgang af de væsentligste elementer i høringssvarene.....	5
6. Miljøstyrelsens strategi som opfølgning på den eksterne høring.....	7
7. Miljøstyrelsens overvejelser i forhold til de væsentligste høringssvar.....	7
8. Forslag til dagsorden for mødet i Miljøstyrelsen fredag den 7. november 2008.....	15

1. Historik

EU's deponeringsdirektiv (1999/31/EF) blev vedtaget i april 1999 og offentliggjort i EU-Tidende den 16. juli 1999. Deponeringsdirektivet blev implementeret rettidigt i Danmark i sommeren 2001 via:

- Ændringer i miljøbeskyttelsesloven og jordforureningsloven.
- Udstedelse af to nye bekendtgørelser – deponeringsbekendtgørelsen og uddannelsesbekendtgørelsen.
- Ændringer i affaldsbekendtgørelsen og godkendelsesbekendtgørelsen.

I henhold til bestemmelser i deponeringsdirektivet skulle bilagene til direktivet efterfølgende vedtages af et udvalg med deltagelse af repræsentanter fra medlemslandene og med EU-Kommissionen som formand. Senest 3 år efter deponeringsdirektivets offentliggørelse (dvs. 16. juli 2002) skulle EU-Kommissionen fremsætte et forslag til afstemning blandt medlemslandene.

EU-Kommissionen fremsatte et forslag til afstemning i juli 2002; men det lykkedes ikke at få tilstrækkeligt flertal til at vedtage forslaget. Opgaven med at få ændret forslaget således, at samtlige daværende 15 medlemslande kunne vedtage forslaget, blev overladt til det danske EU-formandskab i efteråret 2002 – og efter lange og hårde forhandlinger lykkedes det at opnå enighed blandt samtlige medlemslande om et forslag, der indeholdt et meget stort antal ændringer sammenholdt med EU-Kommissionens forslag.

Forslaget blev vedtaget på et Rådsmøde den 21. december 2002, og Rådsbeslutningen (2003/33/EF) blev efterfølgende offentliggjort i EU-Tidende den 16. januar 2003 – med frist for implementering den 16. juli 2004. Som følge af et utal af oversættelsesfejl i bilagene til Rådsbeslutningen, blev den dansksprogede oversættelse af bilagene til Rådsbeslutningen efterfølgende berigtiget i EU-Tidende den 20. maj 2003.

2. Miljøstyrelsens strategi for implementering af Rådsbeslutning m.v. (før høring)

Den hidtidige strategi har taget udgangspunkt i følgende elementer:

1. Den danske politik ift. deponering – herunder at deponering skal ske kystnært.
2. Den danske politik ift. maksimal beskyttelse af drikke-/grundvandsressourcer.
3. Opstilling af acceptkriterier for deponering af mineralsk affald.
4. Inddragelse af krav til indhold og udvaskning af en række organiske stoffer.
5. Der skal sikres mulighed for, at alt affald, der lever op til kravene i EU-Rådsbeslutningen, fortsat kan deponeres i DK.

Ad 1.: Dansk deponeringspolitik

Siden udstedelsen af deponeringsvejledningen i 1997 har den danske politik haft fokus på at have et godt kendskab til affaldets indhold og udvaskningsegenskaber – med henblik på at reducere evt. negative påvirkninger af omgivelserne.

Helt overordnet har det været et ønske at forsøge at tilstræbe, at ”hver generation skal tage vare på sit eget affald”, hvilket har som sigte, at et deponeringsanlæg skal kunne overgå fra aktiv til passiv drift senest 30 år (én generation) efter et deponeringsanlæg er nedlukket. *(Med den viden vi har i dag, må denne målsætning siges at være forældet, da der for langt de fleste affaldstypers vedkommende vil foregå udvaskning af forureningskomponenter i en periode, der er meget længere end 30 år.)*

For at leve op til ovennævnte ”generationsmålsætning”, har fokus i Danmark være rettet mod at have ”udvaskningsdeponier”, hvor hensigten er at få udvasket så stor en del af de potentielt miljøskadelige stoffer i affaldet i løbet af den periode, hvor de aktive miljøbeskyttende systemer (specielt membraner og perkolatopsamlingssystemer) fungerer optimalt. Som følge af andre ”deponeringspolitikker” i de øvrige EU-medlemslande har udgangspunktet for fastsættelse af kravene i EU-Rådsbeslutningen om acceptkriterier modsat været, at der bliver etableret en tæt slutafdækning på et deponeringsanlæg, når anlægget har modtaget det sidste læs affald.

Endelig skal det nævnes, at den danske politik i forhold til, at etablering af nye deponeringsanlæg (samt arealmæssige udvidelser af bestående deponeringsanlæg) som hovedregel skal foregå kystnært, hvilket i de tidligere statslige udmeldinger i forbindelse med amternes regionplanlægning er fortolket som ”umiddelbart bag den 1–3 km brede kystnærhedszone”.

For så vidt angår krav til affaldets faststofindhold og udvaskningsegenskaber i EU-Rådsbeslutningen skal det endvidere præciseres, at disse alene er fastsat ud fra beskyttelse af grundvand/drikkevand, og derfor ikke i relation til evt. overfladevand. Som følge heraf harmonerer de fastsatte krav i Rådsbeslutningen ikke med den danske politik om, at affaldsdeponering skal foregå kystnært.

Ad 2. Dansk grundvandspolitik

Snævert set er udgangspunktet for den danske grundvandspolitik, at man skal forsøge at undgå enhver form for unødvendig forureningsbelastning af de sårbare, danske drikkevandsressourcer således, at det er muligt at opretholde en drikkevandsforsyning, der er baseret på indvinding af (grund)vand, der alene skal undergå en simpel rensning – og ikke den væsentligere dyrere og mere avancerede rensning for forurenende stoffer, som er nødvendig i en række andre lande. I denne forbindelse er det vigtigt at påpege, at DK – i modsætning til stort set alle andre EU-lande – alene indvinder drikkevand fra grundvandsforekomster.

Ad 3. Krav til modtagelse af mineralsk affald

Når EU-Rådsbeslutningen om acceptkriterier for affaldsdeponering "kun" indeholder acceptkriterier for modtagelse af inert og farligt affald (samt kriterier i tilfælde hvor farligt affald deponeres sammen med ikke-farligt affald), skal dette ses i lyset af manglende interesse fra EU-Kommissionens side i forhold til fastsættelse af kriterier for specielt den mineralske del af det ikke-farlige affald – for herigennem at bidrage til at sikre større bæredygtighed i den fremtidige affaldsdeponering.

Der har ikke hidtil været principiell modstand mod (dvs. inden høringen af udkastet til ny deponeringsbekendtgørelse) at inddrage krav til deponering af mineralsk affald i forbindelse med den danske implementering af EU-Rådsbeslutningen om acceptkriterier for affaldsdeponering. Opbakningen skal givetvis ses i lyset af, at det dels har været naturligt at følge op på den strategi/tankegang, der har været på deponeringsområdet siden 1997 (hvor den seneste deponeringsvejledning blev udgivet), dels at det forekommer ulogisk at tillade deponering af mineralsk affald (forurenede jord, slagge, kulflyveaske, roejord, havbundssedimenter m.v.) uden at stille krav om dokumentation for forureningsindhold og udvaskningsegenskaber, når der samtidigt stilles krav om ditto, når det handler om deponering af inert affald.

Ad 4. Krav til indhold/udvaskning af organiske stoffer

Siden de første, danske matematiske modelberegninger blev gennemført i 2004, har der været fokus på at inddrage en række organiske stoffer med henblik på at få fastsat udvaskningskrav. En væsentlig begrundelse for dette er, at de fleste af de forureningssager, der har været som følge af perkolatudslib fra danske deponeringsanlæg (lossepladser), har været forureninger med diverse organiske stoffer, men derimod kun i begrænset omfang forurening med tungmetaller/sporstoffer og salte.

EU-Rådsbeslutningen udviser således en akut mangel på "bæredygtighed" i forhold til affaldsdeponering ved alene at fastsætte krav til faststofindhold af nogle få organiske stofgrupper og ved alene at have medtaget krav til udvaskning af organiske stoffer i form af DOC og phenolindex.

Når det på trods heraf fra dansk side - jf. høringsudkastet til ny deponeringsbekendtgørelse – alligevel er valgt at undlade fastsættelse af krav til udvaskning af diverse organiske stoffer/stofgrupper, skal dette ses i lyset af, at der endnu ikke foreligger tilstrækkeligt validerede metoder til såvel prøvetagning og analyser som konkrete udvaskningstest for de fleste organiske stoffer. På nuværende tidspunkt er der derfor behov for yderligere data samt gennemførelse af metodeudvikling, inden der foreligger et tilstrækkeligt grundlag til at indføre specifikke krav til faststofindhold og udvaskningsegenskaber for organiske stoffer i forbindelse med affaldsdeponering.

Ad 5. Affald, der efterlever krav i Rådsbeslutningen, skal kunne deponeres i Danmark fremover

Et af de meget væsentlige elementer i den hidtidige strategi har været, at der skulle skabes sikkerhed for, at det også fremover vil være muligt at deponere affald i Danmark – herunder at alt affald, der lever op til krav i Rådsbeslutningen også skal kunne deponeres på danske deponeringsanlæg.

Et meget vigtigt element i denne forbindelse har været at opstille nogle krav og retningslinjer, der på den ene side har til formål at få fremtidig affaldsdeponering i Danmark til at foregå kystnært; men samtidigt har været med til at sikre, at der ikke foretages deponering af affald på strækninger langs de danske kyster, hvor der ikke er fornuftige fortyndingsforhold.

Som følge heraf blev der (i udkastet til ny deponeringsbekendtgørelse) indarbejdet skærpede krav til deponering af inert, mineralsk og farligt affald på ikke-kystnære deponeringsanlæg. For så vidt angår deponering af blandet affald på ikke-kystnære deponeringsanlæg, blev der i høringsudkastet indarbejdet et "forbud" mod fremtidig deponering af denne type affald på ikke-kystnære deponeringsanlæg – gældende fra 1. januar 2012.

Hvad angår de kystnære deponeringsanlæg, blev der opstillet krav vedr. "Anlægsfaktor", der helt overordnet har til formål at sikre, at der udelukkende tillades deponering af affald på kystnære depo-

neringsanlæg, der er egnet hertil – dvs. at de pågældende deponeringsanlæg er beliggende på lokaliteter, hvor der er acceptable fortyndingsforhold.

For de anlæg, der skulle "komme i klemme" blev der dog åbnet mulighed for, at den lokale Vanddistriktsmyndighed (læs: de 7 regionale, statslige Miljøcentre) – på baggrund af en konkret miljøkonsekvensvurdering – kan give tilladelse til, at et deponeringsanlæg alligevel kan fortsætte driften – alternativt godkende etableringen af et nyt deponeringsanlæg.

3. Høring af udkast til ny deponeringsbekendtgørelse

Den 4. juni 2008 sendte Miljøstyrelsen, Jord & Affald et udkast til ny deponeringsbekendtgørelse i ekstern høring.

Udgangspunktet for udarbejdelsen af en ny deponeringsbekendtgørelse er:

1. Implementeringen af EU-Rådsbeslutningen (2003/33/EF) om kriterier og procedurer for modtagelse af affald på deponeringsanlæg.
2. Et generelt behov for ændringer og/eller præciseringer af en række bestemmelser og regler i den nuværende bekendtgørelse (BEK nr. 650 af 29. juni 2001), herunder tilvejebringelse af hjemmel til, at kystnære deponeringsanlæg kan opnå "yderligere reducerede krav" til anlæggets membran- og perkolatopsamlingsystemer – forudsat at en miljøkonsekvensvurdering godtgør dette.

4. Høringssvar

Miljøstyrelsen har modtaget ca. 25 høringssvar fra eksterne høringssparter. Endvidere har styrelsen modtaget høringssvar (intern høring) fra de 3 statslige Miljøcentre (MC Roskilde, MC Odense og MC Århus) samt fra By og Landskabsstyrelsen (BLST).

Følgende parter har afgivet de væsentligste (og generelt mest kritiske) høringssvar:

- AffaldDanmark
- Dansk Industri
- DONG/Vattenfall
- Erhvervs- og Selskabsstyrelsen (CKR = Center for Kvalitet i Erhvervsreguleringen)
- Kommunekemi A/S
- Kommunernes Landsforening
- Københavns Kommune
- Reno-Sam

Hvad høringssvaret fra CKR angår, foregik der (over sommerferien) en række drøftelser mellem Miljøstyrelsen og CKR med henblik på at få afdækket, hvor store administrative byrder indholdet i den nye deponeringsbekendtgørelse vil indebære.

Et første bud fra CKR i sommeren 2008 pegede i retning af, at de administrative byrder vil overstige de 10.000 timer, der er fastsat som grænse for, hvornår der skal nedsættes et virksomhedspanel.

Hvad angår de vigtigste elementer i høringssvarene fra ovennævnte høringssparter, er disse gennemgået punkt for punkt nedenfor. Under hvert enkelt punkt fremgår endvidere Miljøstyrelsens forslag til, hvorledes de enkelte problematiske elementer kan forsøges løst/imødekommet – uden at dette får væsentlige, negative implikationer i forhold til miljøbeskyttelsen.

5. Gennemgang af de væsentligste elementer i høringssvarene

Efter Miljøstyrelsens vurdering er følgende elementer i høringssvarene de væsentligste:

Overimplementering (inkl. øgede administrative byrder):

1. For at undgå såvel en forringelse af miljøbeskyttelsen som en belastende lovgivning opfordres Miljøstyrelsen til at genoverveje sit ambitionsniveau – herunder om der bevidst skal arbejdes for en national overimplementering. Eksempelvis efterlyses dokumentation for, at der er bydende, nødvendige miljømæssige årsager til den danske løsning med fastsættelse af krav til deponering af mineralsk affald - som netop ikke er omfattet af EU-Rådsbeslutningen. (DI)
2. Bekendtgørelsesudkastet er ikke i overensstemmelse med regeringens målsætning om at reducere de administrative byrder – herunder krav om indsendelse af flere oplysninger ved ansøgning om godkendelse, ligesom bekendtgørelsen pålægger affaldsproducenter ansvar for testning af affaldstyper – både i form af grundlæggende karakterisering, overensstemmelsestestning og verifikationstestning. Endvidere stilles krav om akkrediteret prøvetagning. (DI)
3. Det vurderes, at de økonomiske konsekvenser af en dansk overimplementering kan risikere at udgøre op til 30 mio. DKK, og samtidigt vil indførelsen af særregler for så vidt angår deponering af mineralsk affald hæmme den økonomiske og miljømæssige udvikling i forhold til resten af EU-landene og globalt. (DONG/Vattenfall)
4. Hvad angår de EU-retslige aspekter stiller bekendtgørelsesudkastet strengere krav til virksomhederne end EU-reglerne foreskriver. Det drejer sig om en skærpelse af kriterier for deponering af ikke-farligt affald. Som følge heraf opfordres der til at undlade at overimplementere EU-retlige forpligtelser, der vil betyde øgede administrative byrder for erhvervslivet, da dette vil stille de danske virksomheder ringere i konkurrencen med andre europæiske virksomheder. (E&S/CKR)
5. Er der hjemmel i MBL til at kræve analyse af udvaskning af organiske stoffer fra affaldet? (RenoSam m.fl.)

”Forbud” mod deponering af blandet affald på ikke-kystnære deponeringsanlæg

6. Med henvisning til, at Ribe Amt i 2006 meddelte VVM-tilladelse for Grindsted Affalds- og Genbrugscenters fulde fremtidige udbygning, vil bestemmelsen indebære, at deponeringsanlægget ikke vil kunne videreføres efter den 1. januar 2012. Dette skal ses i sammenhæng med, at deponeringsanlægget – med den nuværende miljøgodkendelse – har en restkapacitet, der rækker 35-75 år ud i fremtiden. Billund Kommune foreslår derfor, at der indføres en bestemmelse, der åbner mulighed for, at et ikke-kystnært placeret deponeringsanlæg for blandet affald kan videreføres efter den 1. januar 2012, hvis det via en miljøkonsekvensvurdering kan godtgøres, at anlægget ikke udgør en uacceptabel risiko for omgivelserne. (KL/Billund Kommune)
7. Der bør opstilles kriterier for (fx øgede membran- og monitoringskrav), hvornår godkendelsesmyndigheden kan acceptere videre drift af ikke-kystnære deponeringsanlæg, der fortsat ønsker at deponere blandet affald efter den 1. januar 2012, jf. § 22. (RenoSam)
8. Flere deponeringsanlæg har modtaget endelig afgørelse for så vidt angår den indsendte overgangsplan, og har efterfølgende etableret nye deponeringsenheder etc. under forudsætning af, at der kunne deponeres blandet affald på anlægget i fremtiden. Store anlægsinvesteringer vil i givet fald gå tabt, hvilket ikke vurderes at være en samfundsmæssig fornuftig tankegang, ligesom det vurderes at være uacceptabelt, at et deponeringsanlæg tilpasser/indordner sig efter lovgivningens krav, hvorefter man bliver underlagt andre, helt ukendte krav.

Endvidere er det sekretariatets vurdering, at der bør indgå en mulighed for at videreføre deponeringsanlæg for blandet affald, hvis en miljøkonsekvensvurdering viser, at det omkringliggende miljø ikke bliver belastet i negativ retning. Endelig bør det overvejes at åbne mulighed for, at de anlæg, der ikke vil kunne videreføres og som fx kun er halvt fyldt op, får mulighed for at modtage lettere forurenede jord (afgiftsfrit) for at leve op til krav i deponeringsanlæggets reableringsplan. (RenoSam)

Anlægsfaktor:

9. Konsekvensen af de i bekendtgørelsen fastsatte krav til "Anlægsfaktor" kan vise sig at være, at kraftværksindustrien ikke længere kan deponere affaldsprodukterne på kraftværkernes egne, bestående deponeringsanlæg, og som konsekvens heraf skal de transportere affaldet til deponering på relevante, tilbageværende danske deponeringsanlæg – alternativt skal affaldet transporteres til deponering i udlandet med øgede omkostninger samt øget transport med tilhørende højere CO₂-udledning til følge. (DONG/Vattenfall)
10. Der efterlyses en beregning af konsekvenserne af den model for beregning af "Anlægsfaktor", som er indarbejdet i bekendtgørelsen. Af samme grund er det ikke muligt at få et overblik over hvilke deponeringsanlæg, der lukker som følge af, at de ikke kan efterleve bekendtgørelsens krav til "Anlægsfaktor". (KL)
11. Det vil være hensigtsmæssigt – som minimum i en overgangsperiode – hvis godkendelsesmyndigheden får kompetence til at foretage en individuel vurdering af mulighederne for, at et deponeringsanlæg, der ikke kan efterleve kravet til "Anlægsfaktor", alligevel vil kunne videreføres (evt. etableres). (DONG/Vattenfall)
12. Ved beregningen af "Anlægsfaktor" forudsættes det, at hele perkolatudslippet fra et deponeringsanlæg samles i ét punkt. Dette vurderes at være endog meget konservativt for fx et deponeringsanlæg med en udstrækning langs kysten på flere kilometer. Som konsekvens heraf foreslås følgende tilføjet i afsnittene 5.2, 6.2 og 8.2 (umiddelbart efter henvisningen til beregningsværktøjet for anlægsfaktor på s. 28, s. 33 hhv. s. 43):
"Hvor særlige forhold taler herfor, kan der udarbejdes en lokalspecifik risikovurdering, hvor det vurderes om en forhøjet gennemsnitsfortynding kan anvendes i beregningen af anlægsfaktoren i stedet for 5%-minimumsfortyndingen". (Københavns Kommune)
13. Der skal åbnes op for, at store deponeringsanlæg ikke kun skal kunne reguleres via dispensationer givet fra Vanddistriktsmyndigheden; men at de store anlæg også skal have mulighed for at opnå godkendelse til fortsat drift, hvis det via det konkrete affald, der ønskes deponeret på anlægget kan dokumenteres, at dette er miljømæssigt forsvarligt. Der gives følgende forslag til formulering: *"Beregning af anlægsfaktor foretages efter Miljøstyrelsens beregningsmodel. Det er muligt at anvende Miljøstyrelsens standardmodel eller at gennemføre en individuel beregning efter samme metode."* (AffaldDanmark)

Krav ved modtagelse af "blandet affald"

14. Det bør ikke fastsættes en specifik grænse for, hvor meget brændbart og/eller genanvendelsesegnet affald, der må være i et læs blandet affald, da dette indirekte lovliggør, at der kan iblandes op til 20 % ikke-deponeringseget affald i et læs blandet affald. Et evt. problem med for meget ikke-deponeringseget affald bør derimod klares ved, at tilsynsmyndigheden skærper tilsynet på dette område. Det foreslås endvidere, at der kun skal foretages visuel inspektion ved aflæsning af blandet affald, hvis der er mistanke om, at læsset indeholder ikke-deponeringseget affald – alternativt kan der evt. fastsættes krav om, at tippen skal tilses så hyppigt, at det er praktisk muligt at henføre affaldet til den enkelte aflæsning. (AffaldDanmark)

Faktor 3-reglen

15. På baggrund af data fra en række deponeringsanlæg kan det konstateres, at det kun er meget få danske deponeringsanlæg, der vil have mulighed for at udnytte "faktor 3-reglen", da det enten kræver en meget stor fortynding ved lokaliteten eller et arealmæssigt lille deponeringsanlæg. Det bør derfor overvejes at opstille et nyt beregnings-"set up" – alternativt helt at fjerne reglen. Fsva. et nyt beregnings-"set up" kan det overvejes at åbne op for en lempelse af grænseværdierne på linje med, at man kan få lempelse af kravene til grundvandsbeskyttelsen på grundlag af en miljørisikovurdering. Man kunne så stille krav om, at der kunne gives lempelse til positivlisterne, hvis der var givet lempelse i forhold til recipientbeskyttelsen. Som eksempel angives, at shredderaffald ikke vil kunne deponeres fremover i Danmark med mindre "faktor 3-reglen" tages i anvendelse for bl.a. affaldets TOC-indhold. (RenoSam m.fl.)

Tilstrækkelig kapacitet til karakteriseringstestning m.v.?

16. Det er vanskeligt at vurdere, om ressourcerne af mennesker og laboratorier er stor nok til at gennemføre prøvetagning og karakteriseringstestning. Da det er vanskeligt at vurdere, om bestemmelsen i § 30 er tilstrækkelig, bør der åbnes mulighed for, at der i en overgangsperiode kan deponeres ikke-karakteriseret affald; mens karakteriseringen foretages og affaldet opføres på deponeringsanlæggenes positivlister. (AffaldDanmark, Kommunekemi)

6. Miljøstyrelsens strategi som opfølgning på den eksterne høring

På et internt møde i Miljøstyrelsen i september 2008 blev følgende overordnede strategi for det videre arbejde med færdiggørelsen af den nye deponeringsbekendtgørelse besluttet:

- MST/J&A holder tæt kontakt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen (CKR) med henblik på at få belyst det grundlag, som opgørelsen af de administrative byrder skal bygge på.
(Et planlagt møde med E&S/CKR i september 2008 blev desværre aflyst, da den pågældende medarbejder var blevet fyret!)
- At Miljøstyrelsen indkalder de 3 statslige Miljøcentre til et fællesmøde, hvor de væsentligste, kritiske elementer i det foreliggende udkast til ny deponeringsbekendtgørelse drøftes.
(Mødet blev afholdt fredag den 10. oktober 2008 i Miljøcenter Odense!)
- På baggrund af drøftelserne på mødet med Miljøcentrene udarbejder Miljøstyrelsen efterfølgende et oplæg til ændringer til drøftelse på et møde med de centrale høringsparter
(Mødet afholdes fredag den 14. november 2008 i Miljøstyrelsen.)
- Da det er forventningen, at der vil blive foretaget væsentlige ændringer i forhold til det foreliggende udkast til ny deponeringsbekendtgørelse, vil der være behov for at sende et revideret udkast til deponeringsbekendtgørelse i en ny ekstern høring. Det nye udkast til deponeringsbekendtgørelse forventes at kunne sendes i høring i første halvdel af december 2008 - med høringsfrist medio januar 2009.
- Den nye deponeringsbekendtgørelse forventes udstedt i februar 2009.

7. Miljøstyrelsens overvejelser i forhold til de væsentligste høringsvar

Som nævnt ovenfor har høringsprocessen i forbindelse med udarbejdelsen af den nye deponeringsbekendtgørelse sat fokus på en lang række elementer/problemer.

Miljøstyrelsen har valgt at fokusere på følgende 9 væsentlige elementer:

- I. Skal krav til karakteriseringstestning af mineralisk affald opretholdes?

- II. Hvordan sikrer vi, at affaldsdeponering foregår kystnært i fremtiden?
- III. Er der behov for "særregler" for deponering af havbundssedimenter (spulefelter etc.)?
- IV. Er der behov for "særregler" for deponering af forurenede jord?
- V. Hvordan kan det sikres, at allerede etableret deponeringskapacitet ikke går tabt? - Jf. krav i det foreliggende udkast til ny deponeringsbekendtgørelse om, at ikke-kystnære deponeringsanlæg kun må modtage blandet affald til deponering frem til den 1. januar 2012?
- VI. Skal krav til overholdelse af "Anlægsfaktor" opretholdes?
- VII. Skal 20%-reglen ved modtagelse af blandet affald opretholdes?
- VIII. Hvordan sikres der tilstrækkelig kapacitet til karakteriseringstestningen?
- IX. Er der behov for en bestemmelse, som åbner mulighed for etablering af tæt slutafdækning? – det vil sige, at deponeringsenheder for særlige affaldsfraktioner (fx shredderaffald) kan tillades afsluttet med en tæt slutafdækning med henblik på efterfølgende at "mine" (udgrave) affaldet, når der er udviklet egnede behandlingsmetoder?

I det efterfølgende redegøres for såvel Miljøstyrelsens bemærkninger til de enkelte, væsentlige elementer som konkrete forslag til nye krav/regler.

Ad I: Skal krav til karakteriseringstestning af mineralsk affald opretholdes?

Miljøstyrelsens bemærkninger

Overordnet er det Miljøstyrelsens holdning, at udeladelse af krav til karakteriseringstestning af mineralsk affald vil være problematisk i forhold til at sikre bæredygtig affaldsdeponering i Danmark i fremtiden. En løsning, der derimod vil medvirke til en reduktion i erhvervslivets økonomiske og administrative byrder, vil være at reducere kravene til karakteriseringstestning af mineralsk affald. Miljøstyrelsen vil derfor arbejde videre med at opstille et grundlag for karakteriseringstestning af mineralsk affald, som er mindre omfattende end det grundlag, der fremgår af høringsudkastet til ny deponeringsbekendtgørelse.

Miljøstyrelsen vil endvidere foreslå, at såvel forurenede jord (ej farligt) som forurenede havbundssedimenter (ej farligt) skal defineres som mineralsk affald – uanset TOC-indhold.

Fordelen ved dette er, at man ikke skal håndtere henholdsvis den forurenede jord og havbundssedimenterne forskelligt afhængigt af TOC-indholdet – dvs. enten ved deponering på deponeringsenheder for mineralsk affald, hvis TOC-indholdet er lavere end 5 % eller ved deponering på deponeringsenheder for blandet affald, hvis TOC-indholdet overstiger 5 %.

Samtidigt er Miljøstyrelsen indstillet på at opstille særregler, hvad angår deponering af netop forurenede jord og forurenede havbundssedimenter, jf. Ad III og Ad IV.

Ved deponering af mineralsk affald på både kystnære og ikke kystnære deponeringsanlæg (såvel på kort som evt. på lang sigt - afhængigt af inkorporeringen af "kystnærhedsprincippet" i regelgrundlaget for affaldsdeponering, jf. Ad II) ønsker Miljøstyrelsen – som hovedregel - at opretholde dét forslag til grænseværdier for faststofindhold og udvaskningsegenskaber af mineralsk affald, som fremgår af høringsudkastet til ny deponeringsbekendtgørelse.

Miljøstyrelsens forslag:

Krav til gennemførelse af karakteriseringstestning af mineralsk affald opretholdes; men for at reducere erhvervslivets økonomiske og administrative byrder vil omfanget af karakteriseringstestningen af mineralsk affald blive reduceret.

Såvel forurenede jord (ej farligt) som forurenede havbundssedimenter (ej farligt) vil - uanset TOC-indholdet - blive defineret som mineralsk affald.

For at "smidiggøre" deponeringen af såvel forurenede jord som forurenede havbundssedimenter vil der blive opstillet særregler for deponering af disse affaldsfraktioner.

Ved fremtidig deponering af mineralsk affald på både kystnære og ikke-kystnære deponeringsanlæg skal de foreslåede grænseværdier for faststofindhold og udvaskningsegenskaber i høringsudkastet til ny deponeringsbekendtgørelse – som hovedregel - efterleves.

Ad II: Hvordan sikrer vi, at affaldsdeponering foregår kystnært i fremtiden?Miljøstyrelsens bemærkninger

I lyset af den meget forskelligartede praksis, der tilsyneladende har været i de forhenværende amter – og muligvis også er tilfældet i kommunerne i dag – vedrørende meddelelse af miljøgodkendelser til enten nye deponeringsanlæg eller til arealmæssige udvidelser af bestående anlæg beliggende "inde i landet", er der et stærkt behov for at få indskærpet, at affaldsdeponering foretages på kystnære deponeringsanlæg i fremtiden ("kystnærhedsprincippet") – dog med evt. åbning for i særlige tilfælde at tillade deponering af inert og mineralsk affald på ikke-kystnære deponeringsanlæg.

Miljøstyrelsen vil derfor prioritere at fastholde "kystnærhedsprincippet" – det vil sige at indskærpe retningslinjerne for såvel etablering af nye deponeringsanlæg som arealmæssige udvidelser af bestående deponeringsanlæg.

Miljøstyrelsens forslag, jf. Ad II:

Med henblik på at indskærpe retningslinjerne for såvel etablering af nye deponeringsanlæg som arealmæssige udvidelser af bestående deponeringsanlæg ("kystnærhedsprincippet"), vil Miljøstyrelsen prioritere at få indarbejdet princippet i regelgrundlaget på deponeringsområdet.

I tilknytning til ovennævnte vil Miljøstyrelsen endvidere arbejde for, at der bliver indarbejdet en operationel definition af "kystnærhed".

Ad III: Er der behov for "særregler" for deponering af havbundssedimenter (spulefelter etc.)?Miljøstyrelsens bemærkninger

Der er fra flere sider udtrykt ønske om, at der udarbejdes en særskilt bekendtgørelse, for så vidt angår deponering af havbundssedimenter. Dette har Miljøstyrelsen hidtil afvist med begrundelse i, at reglerne i EU-lovgivningen er ens uanset hvilken type deponeringsanlæg og hvilken affaldstype, der er tale om.

Omvendt er det Miljøstyrelsens vurdering, at der ikke er noget til hinder for, at der kan indføres nogle bestemmelser i den nye deponeringsbekendtgørelse, som udelukkende omhandler deponeringsanlæg for havbundssedimenter – herunder særlige krav til indretning og drift.

Hvad angår en nærmere beskrivelse af grundlaget for, at et deponeringsanlæg for forurenede havbundssedimenter kan opnå ”yderligere reducerede krav” (dvs. mulighed for at undlade etablering af membraner og perkolatopsamlingsystem), vil dette blive beskrevet i den nye deponeringsvejledning, som forventes udgivet i foråret 2009.

Med henvisning til Ad. I ovenfor foreslår Miljøstyrelsen, at forurenede havbundssedimenter (ej farligt) defineres som mineralsk affald – uanset sedimenternes TOC-indhold. Lettere forurenede (evt. uforurenede) havbundssedimenter, der evt. efterlever de fastsatte krav til deponering på deponeringsenheder for inert affald, vil dog fortsat kunne tillades optaget på positivlister for inert affald.

Miljøstyrelsens forslag:

Der foreslås indarbejdet en særskilt regulering vedr. deponering af havbundssedimenter i den nye deponeringsbekendtgørelse, hvor bl.a. følgende vil indgå:

- *Reducerede krav til grundlæggende karakteriseringstestning af forurenede havbundssedimenter.*
- *Mulighed for at inddrage sorption af tungmetaller/sporstoffer i dæmninger samt nedbrydning af organiske stoffer (TBT og evt. PAH) ved gennemførelse af en miljøkonsekvensvurdering, som skal danne grundlag for en beslutning om, hvorvidt et deponeringsanlæg for havbundssedimenter kan opnå ”yderligere reducerede krav” – dvs. at anlægget evt. kan tillades etableret uden membraner og perkolatopsamlingsystem.*
- *Særlige krav til indretning og drift af deponeringsanlæg for forurenede havbundssedimenter – herunder muligheder for dispensation, hvis et deponeringsanlæg ikke kan overholde krav til ”Anlægsfaktor”.*
- *Særlige krav til uddannelse af personale beskæftiget på deponeringsanlæg for havbundssedimenter, jf. uddannelsesbekendtgørelsen.*

Ad IV: Er der behov for ”særregler” for deponering af forurenede jord?

Miljøstyrelsens bemærkninger

For at sikre ensartethed i reguleringen i forhold til genanvendelse og deponering af lettere forurenede jord er der behov for nærmere at overveje, hvilke krav det vil være relevant at stille, når en affaldsproducent ønsker at deponere et parti forurenede jord.

Efter Miljøstyrelsens vurdering vil det være hensigtsmæssigt at definere al forurenede jord (der ikke er farligt) som mineralsk affald – uanset TOC-indholdet. Lettere forurenede jord, der evt. efterlever de fastsatte krav til deponering på deponeringsenheder for inert affald, vil dog fortsat kunne tillades optaget på positivlister for inert affald.

Til orientering arbejder Miljøstyrelsen (Jord & Affald) i øjeblikket med at få fastsat de retningslinjer, der vil indgå i en kommende bekendtgørelse om genanvendelse af lettere forurenede jord. På nuværende tidspunkt er det uafklaret, om der alene vil blive stillet krav til faststofindhold eller om kravene vil blive baseret på såvel faststofindhold som udvaskningsegenskaber.

Miljøstyrelsen er meget opmærksom på vigtigheden af, at der skabes konsistens i reguleringen af de to regelsæt. Som følge heraf agter Miljøstyrelsen at udskyde fastsættelse af evt. krav til udvaskningstestning af forurenede jord (der ønskes deponeret) indtil den nye jord-genanvendelsesbekendtgørelse er udstedt.

Som en konsekvens heraf vil det – i en overgangsperiode - være muligt at deponere forurenede jord på deponeringsenheder for mineralsk affald, hvis jorden overholder de i deponeringsbekendtgørelsen fastsatte krav til faststofindhold for BTEX, PCB, PAH samt "Sum af kulbrinter (C6 – C40)".

I denne forbindelse vil Miljøstyrelsen overveje, hvorvidt der evt. skal åbnes mulighed for, at deponering af forurenede jord med højt TOC-indhold (større end 3 %) kan tillades deponeret på deponeringsenheder for blandet affald – alternativt at jorden skal deponeres i særskilte celler på deponeringsenheder for mineralsk affald.

Med henvisning til Ad. I ovenfor foreslår Miljøstyrelsen, at forurenede jord (ej farligt) defineres som mineralsk affald – uanset jordens TOC-indhold.

Miljøstyrelsens forslag:

Der foreslås indarbejdet en særskilt regulering vedr. deponering af forurenede jord i den nye deponeringsbekendtgørelse, hvor bl.a. følgende vil indgå:

- *Reducerede krav til grundlæggende karakteriseringstestning af forurenede jord.*
- *At der først udarbejdes specifikke krav til evt. udvaskningstestning af forurenede jord, når den nye jord-genanvendelsesbekendtgørelse er udstedt. Indtil bekendtgørelsen foreligger, vil det være muligt at deponere forurenede jord på deponeringsenheder for mineralsk affald, hvis jorden overholder de i deponeringsbekendtgørelsen fastsatte krav til faststofindhold; mens forurenede jord med højt TOC-indhold enten skal tillades deponeret på deponeringsenheder for blandet affald eller i særskilte celler på et deponeringsanlæg for mineralsk affald.*
- *Miljøstyrelsen foreslår, at muligheder for oplagring og sammenstikning af jordpartier beskrives helt overordnet i den nye deponeringsbekendtgørelse; mens en mere detaljeret beskrivelse vil indgå i en ny deponeringsvejledning, som forventes udgivet i foråret 2009.*

Ad V: Hvordan kan det sikres, at allerede etablerede deponeringskapacitet ikke går tabt?

Miljøstyrelsens bemærkninger

Fra flere kommuners og fælleskommunale affaldsselskabers side er der udtrykt stor utilfredshed med, at det ikke er muligt at deponere blandet affald på ikke-kystnære deponeringsanlæg efter den 1. januar 2012 (§ 22).

Miljøstyrelsen må erkende, at styrelsen ikke har et fuldt dækkende overblik over bestemmelsens økonomiske konsekvenser - herunder de problemer, som bestemmelsen vil medføre i forhold til udnyttelsen af allerede etablerede deponeringskapacitet.

Som følge heraf er der en risiko for, at den foreslåede tidsfrist vil kunne medføre så store økonomiske tab, at nogle deponeringsanlæg vil vælge at sagsøge staten om tilkendelse af erstatning.

Med henvisning til styrelsens målsætning om at indskærpe retningslinjerne for såvel etablering af nye deponeringsanlæg som arealmæssige udvidelser af bestående deponeringsanlæg, vil der ikke længere kunne foretages udvidelser af bestående ikke-kystnære deponeringsanlæg for så vidt angår deponering af blandet affald. Som følge heraf vil den væsentligste udfordring herefter være, at de bestående deponeringsanlæg får tilstrækkelig tid til at opfylde de deponeringsenheder for blandet affald, der allerede er etableret.

Miljøstyrelsen er derfor indstillet på at undlade at fastsætte en specifik tidsfrist for, hvornår bestående ikke-kystnære deponeringsanlæg ikke længere må modtage blandet affald til deponering.

I stedet for vil styrelsen foreslå, at bestående ikke-kystnære deponeringsanlæg kan fortsætte med at modtage blandet affald til deponering indtil allerede etableret deponeringskapacitet er opbrugt - alternativt indtil udløbet af retsbeskyttelsen for så vidt angår deponeringsanlæggets samlede miljøgodkendelse.

Med henvisning til Ad IV ovenfor, vil det endvidere blive vurderet, om der skal åbnes mulighed for at deponere forurenede jord (med højt TOC-indhold) på ikke-kystnære deponeringsenheder for blandet affald.

Miljøstyrelsens forslag:

Bestemmelsen i høringsudkastet til ny deponeringsbekendtgørelse (§ 22) om, at ikke-kystnære deponeringsanlæg ikke kan modtage blandet affald til deponering efter den 1. januar 2012 udgår.

Miljøstyrelsen vil i stedet åbne op for, at alle ikke-kystnære deponeringsanlæg får mulighed for at deponere blandet affald indtil allerede etableret deponeringskapacitet er opbrugt – alternativt til udløbet af retsbeskyttelsen, jf. deponeringsanlæggets miljøgodkendelse.

Som følge af, at krav til karakteriseringstestning af mineralsk affald udskydes, vil muligheden for – i en overgangsperiode - at deponere forurenede jord (med højt TOC-indhold) på ikke-kystnære deponeringsenheder for blandet affald blive vurderet nærmere.

Ad VI: Skal krav til overholdelse af "Anlægsfaktor" opretholdes?

Miljøstyrelsens bemærkninger

Flere høringsparter har tilkendegivet utilfredshed med, at det ikke er muligt konkret at vurdere konsekvenserne af, at nogle deponeringsanlæg ikke kan overholde det fastsatte krav til "Anlægsfaktor" – og som følge heraf er afhængige af, at den lokale Vanddistriktsmyndighed – på baggrund af bestemmelser i miljømålslovens § 16 og § 19 – træffer afgørelse om, at deponeringsanlægget alligevel kan fortsætte driften – alternativt at et nyt deponeringsanlæg eller en udvidelse af et bestående deponeringsanlæg kan etableres.

Miljøstyrelsen er enig i, at det ikke er muligt at vurdere disse konsekvenser på nuværende tidspunkt; men kan samtidigt oplyse, at styrelsen er i dialog med BLST (som er den statslige myndighed på vandområdet) med henblik på at få beskrevet det grundlag, som skal ligge til grund for Vanddistriktsmyndighedens afgørelse om evt. videreførelse af bestående deponeringsanlæg.

Det er Miljøstyrelsen målsætning at beskrivelsen skal foreligge, når den nye deponeringsbekendtgørelse udstedes, hvilket forventes at ske i februar 2009.

For at sikre, at allerede etableret deponeringskapacitet kan udnyttes, foreslås der indarbejdet en hjemmel i den nye deponeringsbekendtgørelse (i lighed med den ovenfor under Ad V nævnte bestemmelse for så vidt angår deponering af blandet affald på ikke kystnære deponeringsanlæg), der åbner mulighed for, at bestående kystnære deponeringsanlæg, der ikke kan leve op til de fastsatte krav om "Anlægsfaktor", som minimum skal kunne fortsætte driften indtil allerede etableret kapacitet er opbrugt - uanset hvad Vanddistriktsmyndigheden træffer afgørelse om i den enkelte sag.

Ved beregning af "Anlægsfaktor" (samt "Vægtet Fortyndingsfaktor"?) vil Miljøstyrelsen nærmere vurdere muligheden for at foretage individuelle beregninger (frem for at anvende styrelsens generelle beregningsmodel) – forudsat at dette er miljømæssigt forsvarligt. I de individuelle beregninger skal der anvendes samme beregningsmodel; men det skal være muligt at anvende konkrete data for det affald, som ønskes deponeret på det pågældende deponeringsanlæg.

Afhængigt af de kommende retningslinjer/krav om kystnær affaldsdeponering vil Miljøstyrelsen foretage en vurdering af, om der evt. skal foretages en differentiering af krav til et deponeringsanlægs efterlevelse af "anlægsfaktor" – afhængigt af det enkelte deponeringsanlægs aktuelle beliggenhed.

Miljøstyrelsens forslag:

For at imødekomme usikkerheden om, hvorvidt bestående kystnære deponeringsanlæg, der ikke kan leve op til de fastsatte krav til "Anlægsfaktor" vil kunne fortsætte eller ej (afhænger af beslutning fra Vanddistriktsmyndigheden), vil der blive indarbejdet en bestemmelse i den nye deponeringsbekendtgørelse, der sikrer, at det pågældende deponeringsanlæg som minimum kan fortsætte driften indtil den allerede etablerede deponeringskapacitet er opbrugt.

Miljøstyrelsen har som målsætning, at der senest vil foreligge en beskrivelse af det grundlag, som Vanddistriktsmyndigheden skal anvende (i tilfælde hvor bestående deponeringsanlæg ikke kan efterleve de fastsatte krav til "Anlægsfaktor"), når den nye deponeringsbekendtgørelse udstedes.

Miljøstyrelsen vil overveje, om det skal være muligt at foretage beregning af "Anlægsfaktor" (samt "Vægtet Fortyndingsfaktor") på baggrund af konkrete data for det affald, der ønskes deponeret på et deponeringsanlæg – forudsat at dette er miljømæssigt forsvarligt.

Når der foreligger en definition af "kystnærhed", vil Miljøstyrelsen vurdere, om der evt. skal foretages en differentiering af krav til et deponeringsanlægs efterlevelse af "Anlægsfaktor" – afhængigt af det enkelte deponeringsanlægs aktuelle beliggenhed.

Ad VII: Skal 20%-reglen ved modtagelse af blandet affald opretholdes?

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen har stor forståelse for, at der fra flere høringsparters side er tilkendegivet, at de foreslåede retningslinjer for modtagelse af blandet affald ikke harmonerer med affaldsbekendtgørelsens regler om, at det ikke er "tilladt" at deponere genanvendelses- og forbrændingseget (læs: krav om at kommunalbestyrelsen har pligt til at anvise det pågældende affald til enten genanvendelse eller forbrænding).

Som følge heraf er Miljøstyrelsen indstillet på at tage de pågældende bestemmelser/krav om modtagelse af blandet affald ud af bekendtgørelsen, og erstatte disse med en pligt for deponeringsanlæggene til at sikre, at der ikke deponeres affald, som er egnet til enten genanvendelse eller forbrænding.

I tilknytning hertil Endvidere overvejer Miljøstyrelsen, om kravene til modtagekontrol (læs: stikprøvekontrol) for blandet affald skal skærpes yderligere.

Miljøstyrelsens forslag:

Bestemmelserne i høringsudkastet til ny deponeringsbekendtgørelse vedr. en kvantitativ visuel kontrol ved modtagelse og aflæsning af blandet affald på et deponeringsanlæg udgår, og vil bl.a. blive erstattet af en bestemmelse, der pålægger deponeringsanlægget en pligt til at afvise læs med blandet affald, der indeholder affald, som skulle have været udsorteret til enten genanvendelse eller forbrænding.

Miljøstyrelsen vil overveje, om de fastsatte krav til modtagekontrol (læs: stikprøvekontrol) for blandet affald skal skærpes yderligere.

Ad VIII: Hvordan sikres der tilstrækkelig kapacitet til karakteriseringstestningen?

Miljøstyrelsens bemærkninger

Det er forståeligt, at flere høringsparter giver udtryk for bekymring for, om der – inden for de fastsatte tidsfrister - er tilstrækkelig kapacitet i Danmark til at få foretaget prøvetagninger samt analyser i forbindelse med bestemmelse af affaldets faststofindhold og udvaskningsegenskaber.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at det ikke kan udelukkes, at der vil kunne blive tale om mangel på kapacitet i en kortere periode efter udstedelsen af den nye deponeringsbekendtgørelse.

Dette skal dog holdes op imod, at de danske (og muligvis udenlandske?) analyselaboratorier sandsynligvis vil være indstillede på at udvide kapaciteten, så snart de nye krav til karakteriseringstestning foreligger (læs: når den nye deponeringsbekendtgørelse er udstedt).

For at være sikre på, at alle affaldsproducenter kan få gennemført grundlæggende karakteriseringstestning af de relevante affaldstyper, der ønskes opført på et deponeringsanlægs positivliste, vil Miljøstyrelsen sikre, at der indarbejdes en tilstrækkelig lang overgangsperiode inden bekendtgørelsens krav til, at tilsynsmyndigheden afgør om optagelse af en affaldstype på en positivliste (på et bestående deponeringsanlæg) senest skal være truffet.

Miljøstyrelsens forslag:

Med henblik på at sikre, at alle affaldsproducenter kan nå at få gennemført en grundlæggende karakterisering (inkl. evt. testning), vil der blive indføjet en bestemmelse i deponeringsbekendtgørelsen, der – i en overgangsperiode – giver en affaldsproducent mulighed at deponere (primært mineralsk) affald på et deponeringsanlæg uden, at tilsynsmyndigheden forinden har truffet afgørelse om optagelse af den pågældende affaldstype på deponeringsanlæggets positivliste. Det vil være en forudsætning, at deponeringsanlægget allerede har godkendelse til at modtage den pågældende affaldstype.

I overgangsbestemmelserne vil der endvidere være fokus på at sikre, at den grundlæggende karakteriseringstestning af farligt affald (og evt. inert affald) får den højeste prioritet (læs: dvs. med frist senest den 16. juli 2009); mens fristen for at have afsluttet karakteriseringstestningen af mineralsk affald kan fastsættes til et senere tidspunkt, da dette ikke forventes at give problemer i forhold til EU-lovgivningen.

Ad IX: Er der behov for en bestemmelse, som åbner mulighed for etablering af en tæt slutafdækning?

Miljøstyrelsens bemærkninger

I høringsudkastet til ny deponeringsbekendtgørelse er der åbnet mulighed for, at tilsynsmyndigheden kan meddele påbud om etablering af en lavpermeabel slutafdækning (Bilag B, pkt. 14) på enheder for mineralsk, blandet og farligt affald, hvis der vurderes at være en væsentlig risiko for forurening af grundvand og/eller overfladevand.

I tilfælde af, at der inden for en overskuelig tidshorisont (max. 3-5 år?) vil være udviklet nye behandlingsteknologier, der med fordel kan anvendes til at behandle allerede deponeret affald (fx shredder-affald), kan det efter Miljøstyrelsens vurdering være formålstjenligt, at der indføres en bestemmelse i deponeringsbekendtgørelsen, der åbner mulighed for, at det i sådanne, konkrete tilfælde kan accepteres, at en deponeringsenhed, hvor der kun er deponeret én affaldstype, kan afsluttes med en tæt slutafdækning.

Viser det sig, at der ikke er udviklet behandlingsteknologier for den pågældende affaldstype inden for en given tidshorison, skal der kunne meddeles påbud om, at topafdækningen skal fjernes – alternativt at affaldet skal deponeres på en ny deponeringsenhed, hvis de aktive miljøbeskyttende systemer (på den deponeringsenhed hvor affaldet har været oplagret) ikke vurderes at kunne fungere optimalt i den periode, hvor det vil være aktuelt at foretage perkolatopsamling.

Miljøstyrelsens forslag:

Der indføres en ny bestemmelse i deponeringsbekendtgørelsen, som åbner mulighed for, at den kompetente myndighed kan fastsætte vilkår om, at en affaldstype kan tillades afdækket med en tæt slutafdækning i en begrænset periode (max. 3-5 år?) – forudsat at der foreligger dokumentation, der sandsynliggør, at det pågældende affald vil kunne enten genanvendes eller forbrændes.

Den kompetente myndighed skal samtidigt fastsætte vilkår om, at det pågældende affald skal deponeres på en deponeringsenhed uden tæt slutafdækning, hvis affaldet alligevel ikke kan afsættes til genanvendelse eller forbrænding inden for den fastsatte tidsfrist.

8. Dagsorden for mødet i Miljøstyrelsen fredag den 14. november 2008

På mødet i Miljøstyrelsen den 14. november 2008 er det Miljøstyrelsens primære mål at få drøftet de elementer, der er gennemgået ovenfor. På mødet vil der desuden – forudsat at tiden tillader det – blive mulighed for at drøfte andre relevante elementer i det foreliggende udkast til ny deponeringsbekendtgørelse.

Som grundlag for drøftelserne af de enkelte problemstillinger vil Miljøstyrelsen indlede workshoppen med et indlæg, der dels gennemgår indholdet i de væsentligste interessenters hørings svar dels – i relevant omfang - omfatter forslag til, hvorledes det vil være muligt at ændre bestemmelser og regler i forhold til høringsudkastet til ny deponeringsbekendtgørelse.

På baggrund af ovenstående har Miljøstyrelsen udarbejdet følgende forslag til dagsorden for mødet i Miljøstyrelsen fredag den 14. november 2008:

1. Velkomst og præsentation.
2. Godkendelse af forslag til dagsorden.
3. Baggrund for afholdelse af møde.
4. Oplæg fra MST med fokus på de væsentligste elementer i de indkomne hørings svar.
5. Diskussion – herunder drøftelse af såvel elementer i Miljøstyrelsens oplæg som andre relevante emner.
6. Afrunding og sammenfatning – herunder sigtelinjer for det videre arbejde.
7. Eventuelt

Af hensyn til mødeplanlægning m.v. skal tilmelding til mødet ske via mail til Jørgen G. Hansen, Miljøstyrelsen (jogha@mst.dk) senest onsdag den 12. november kl. 12.00.

Af pladshensyn har Miljøstyrelsen begrænset antallet af deltagere fra den enkelte høringspart til 2 personer.

På forhåbentligt gensyn fredag den 14. november. Miljøstyrelsen ser frem til et konstruktivt og udbytterigt møde.